

[Morten Lange.]

i 1964, ud for belastninger, som vil vise, at vi er år bagud med at bygge kollegier. Der er tale om en sådan situation, at jeg tror vi bliver nødt til at spørge den højtærede minister, om han har tænkt på visse nødforanstaltninger, som vil kunne klare det første par år, for det tager vel lidt tid, inden de kollegier, der her foreslås bygget, bliver færdige. Der skal jo skaffes husrum i 1963 og i 1964, og det kommer til at knibe meget alvorligt.

Jeg har længe tænkt på, at folketinget har været alt for tilbageholdende med at finde frem til en lov om værelseudlejning under en eller anden form. Jeg ved, det er overordentlig vanskeligt, hvis man skal løse den slags problemer uden en boligrationering — noget, som selv jeg ikke ønsker at stille forslag om. Men det er et faktum, at værelser er kommet op i en meget høj pris, og da værelser tillige er en mangelvare, kan jeg ikke se rettere, end at den højtærede minister, hvis han virkelig skal kunne få noget ud af den udbygning af de højere læreanstalter, som vi er i gang med, bliver nødt til ganske alvorligt at overveje, om der ikke også på kortere sigt kan gøres noget ved værelsesituationen.

Det er muligt, at universiteterne og de højere læreanstalter skal træde ind i billedet, og det er muligt, at også staten skal træde ind i billedet og gennem organiseret fremleje i større udstrækning eller ved overtagelse af lejemaal prøve på at skaffe ekstra plads. Det er muligt, det er ad den vej, man skal frem. Det er i hvert fald helt uantageligt, hvis adgangsbegrænsning til de højere læreanstalter bliver indført ad bagdøren derved, at de, der kan finde et sted at bo, kan komme til at studere, medens de, der ikke kan få noget sted at bo, må rejse hjem igen. Det er den situation, vi står over for i 1963 og 1964. Jeg anser den for farlig, og jeg håber, den højtærede minister vil tage et initiativ af en eller anden art. Jeg tror, det er nødvendigt, at samfundet og lovgivningsmagten griber direkte ind — om

ikke af andre årsager, så fordi de stadig stigende lejer for de værelser, de unge skal have, i høj grad gør den økonomiske baggrund for ungdommens uddannelsesfond uholdbar.

Jeg har før fremsat forslag om revision af de alt for lave satser i ungdommens uddannelsesfond og skal ved denne lejlighed blot gøre opmærksom på, at de problemer, der søges løst gennem den foreliggende lovgivning, indtil denne begynder at virke, vil blive vanskeligere og vanskeligere. Vi står over for en situation, der er helt anderledes, end da vi for et par år siden vedtog loven om ungdommens uddannelsesfond, og jeg mener, at vi i rækken af nødforanstaltninger også må se et initiativ på dette område.

Jeg kan som nævnt tilsige lovforslaget mit partis overordentlig velvillige støtte, samtidig med at jeg udtaler håbet om en grundig og fremgangsrig udvalgsbehandling.

Bækgaard: Såfremt dette lovforslag vedtages, er det en helt ny status, kollegiebyggeriet for unge under uddannelse får, idet undervisningsministeriet overtager denne form for byggeri fra boligministeriet. Det finder vi i mit parti fornødt ud fra følgende synspunkter: for det første kollegiernes tilhørsforhold til læreanstalterne, for det andet huslejens størrelse og ungdommens økonomiske uddannelsesmuligheder, og for det tredje nødvendigheden af sammenhæng mellem de studerendes antal og kollegiebehovet.

Hvad det første angår, er der i forslagets § 5 hjemmel til, at bestående bygninger i nærheden af en læreanstalt kan komme ind under loven, og det er måske en af de ting, som får størst betydning i retning af at opnå det, der er hensigten med denne lovgivning, nemlig tilvejebringelsen af 1.000 boliger pr. år i de næste 10 år. For det kan vist blive særdeles vanskeligt — for ikke at sige umuligt — at finde ubebyggede grunde i læreanstaltnernes nærhed, og det er mit indtryk, at det mange steder vil